

EXCURSIÓ A LLUCMAJOR I A CURA

PAU I BÉ

l'Espigolera, com a monument a la poetessa llucmajorera donya Maria Antònia Salvà de l'Allapassa. Allà n'Isabel Balle ens recità la poesia L'Aiguera, com a homenatge a la poetessa en el cinquantè aniversari de la seva mort.

Ja és surada la barquera
I amb la somera fa via
ja tots se guanyen el pa
cap al tall dels segadors
fins la filleta darrera
du el càrritx als fermadors
que enguany ha de fer d'aiguera
l'aigua fresca i l'alegria
per les messes del segar.
que els farà més cantadors.

Quasi a punt de migdia empreguérem la pujada a Cura i, abans d'entrar al Santuari, férem una aturada al mirador des Morro d'en Moll des d'on es veu la majoria de pobles de tota Mallorca, tant de Tramuntana com de Llevant i de Migjorn. Ja dins el Santuari, visitàrem l'església de la Mare de Déu de Cura, petita, acollidora...

A la sortida passàrem a una reconada de la clastra on altre temps hi floria un roseret i que, en una de les pujades que hi féu donya Maria Antònia Salvà, li dedicà una poesia: El Roser de Cura. Na Francisca Pons, al peu del mosaic que el recorda, ens la recità:

Pobre feix de troncs i espines
modest avui com antany
floreix entre les espines
un roseret de tot l'any.

Darrer músic de capella
el petit roser gentil.
Tot l'any repeteix novella
la cançò del mes d'abril

Anàrem a visitar la Cova, que la tradició assegura que s'hi va retirar Ramon LLull quan féu aquell profund canvi a la seva vida i on rebé l'il·luminació. Malgrat cercàrem per tot arreu, no trobàrem la mata escrita.

I després d'haver respirat una estona l'aire pur de la muntanya de Cura, anàrem a Can Tronca de San Joan, on vàrem gaudir d'un bon dinar i donàrem per acabada una diada de PAU I BÉ.

Tomeu Vidal

